

רשומות

הצעות חוק

21 באוגוסט 1978

1366

ל"ח באב תשל"ח

עמך

348	חוק הדרכים (שילוט) (תיקון), תשל"ח—1978
353	חוק בתי דין דתיים (מניעת הפרעה) (תיקון), תשל"ח—1978
354	חוק שירות לאומי (תיקון), תשל"ח—1978

מ ב א

ההכרה שלטתי פרסומת המוצבים בצידי הדרכים מהווים סכנה לבטיחות התנועה הביאה לחקיקת חוק הדרכים (שילוט), תשכ"ו-1966, שבו הוטלו איסורים והגבלות על התקנת שלטים כאלה. אולם מתברר כי האמצעים שנקבעו בחוק להתמודדות עם הבעיה אינם מספיקים. שלטי פרסומת רבים, מאירי עיניים, מוצבים בצידי הכבישים הכין-עירוניים, ביחוד בצמתים מרכזיים, והם מושכים את תשומת לבם של הנהגים ובכך מהווים מפגע בטיחותי חמור. התופעה מדאיגה גם מהבחינה האסתטית, שכן שלטים אלה מכערים את סביבות הכבישים הכין-עירוניים, המשמשים כמידה רבה חלון הראווה של נוף ארצנו.

עיקרי התיקונים המוצעים בזה הם:

- א. במקום התוראה הקובעת כי אין להתקין שלט ללא היתר בתחום של 100 מטרים מצידו של דרך בין-עירונית, יוטל איסור כללי על התקנת כל שלט הנראה לעיני מי שנוהג בדרך בין-עירונית אלא אם כן נתקבל היתר לכך;
- ב. תורחב מסגרת המקרים שבהם ניתן להתיר התקנתו של שלט;
- ג. לא יהיה עוד צורך במתן התראה מוקדמת על סילוקו של שלט כאשר השלט מסכן באופן מיידי את בטיחות הנמצאים בסביבתו או אם זהותו של בעל השלט איננה ידועה;
- ד. תיקבע הוראת עונשין שלפיה יוטל קנס על מי שמתקין שלט בניגוד להוראות החוק או שמפריע לשימוש בסמכות לפי החוק;
- ה. השרים הממונים על ביצוע החוק יוסמכו לקבוע בתקנות תקנים לגבי גודלם של השלטים שיינתן היתר להתקנם וכן לגבי צורתם, עיצובם ואופן התקנתם.

חוק הדרכים (שילוט) (תיקון), תשל"ח-1978

1. בסעיף 1 לחוק הדרכים (שילוט), תשכ"ו-1966: (להלן - החוק העיקרי) -
- (1) בהגדרת "שלט", בסופה יבוא "לרבות כל מיתקן הנושא את ההודעה המשמש לצורך זה בלבד";
- (2) אחרי הגדרת "שלט" יבוא:
"בעל שלט" - מי שהזמין את הכנת השלט או התקנתו וכן כל אדם האחראי להתקנת השלט או שהוא הבעל או המחזיק של הצרים שבהם הותקן השלט; לענין זה - אדם שתוכן השלט מצביע עליו כעל מי שהזמין את הכנתו או התקנתו, וראו אותו כמי שהזמינו כאמור כל עוד לא הוכיח היפוכו של דבר;
- (3) אחרי הגדרת "דרך" יבוא:
"דרך בין-עירונית" - דרך שאינה דרך עירונית;

2. במקום סעיף 2 לחוק העיקרי יבוא:
2. לא יתקין אדם שלט הנראה לעיני מי שנוהג בדרך בין-עירונית אלא אם -
- (1) ניתן לכך היתר לפי חוק זה (להלן - היתר);
- (2) צויין על גבי השלט שמו ומענו של מי שהזמין את הכנת השלט או את התקנתו.

דברי הסבר

- סעיף 1 (א) בסעיף 1 לחוק העיקרי מוגדר "שלט" כך: "כל דבר שיש בו הודעה לרכבים בדרך של כתב, דפוס, הצגה, הארה, צביעה, חריטה וכיוצא באלה".
- שלטי פרסומת מוצבים כיום בדרך כלל על מיתקנים גבוהים המוקמים לצורך זה בלבד. ההגדרה האמורה של המונח "שלט" איננה כוללת מיתקנים אלה, וכאשר מוסר שלט שהוקם שלא כדין לא ניתן להסיר את המיתקן שעליו הוצב השלט, אף כי הוא מכער את הגוף לא פחות מן השלט.
- מוצע לכן להרחיב את ההגדרה ולכלול בה אף את המיתקנים נושאי השלטים.
- (ב) סעיף 8 לחוק העיקרי קובע כי ניתן לסלק שלט שהותקן בניגוד לחוק לאחר שניתנה התראה לבעל השלט והוא לא הסירו תוך המועד שנקבע בהתראה. בעל השלט חייב גם להחזיר לאוצר המדינה את ההוצאות הכרוכות בסילוק השלט. אולם אין בחוק הגדרה של "בעל השלט", ולא ברור כלפי מי חלה חובת ההתראה, על מי חלה חובת הסרת השלט וממי ניתן לדרוש את החזר הוצאות סילוקו של השלט.
- מוצע לפיכך להוסיף לחוק הגדרה של המונח "בעל השלט".
- סעיף 2 בסעיף 2 לחוק העיקרי קובע לאמור:
2. לא יתקין אדם שלט בתוך מאה מטרים מצירה של דרך, שלא בהיתר לפי חוק זה (להלן - היתר), למעט דרך עירונית.
- נוכח ההגבלה שהוטלה בסעיף על התקנת שלטים, החלו העוסקים בסוג פרסום זה להקים מיתקנים גבוהים ולהציב עליהם שלטים גדולים שצורתם, צביעהם ותכנם מושכים תשומת לב אף ממרחק העולה על 100 מטרים. בדרך זו סוכלה המטרה למנוע משלטים המוצבים בצירי הדרכים להיות סיכון לבטיחות התנועה.
- הנדלת המרחק הקבוע בסעיף 2 לחוק העיקרי, לא תועיל לפתרון הבעיה שכן ניתן להניח שככל שיורחב תחום האיסור, יוגדלו השלטים כדי שיראו אף מגבול האיסור החדש שייקבע. משום כך מוצע לאסור לגמרי התקנת שלטים הנראים לעיני הנוהגים בדרכים בין-עירוניות, זולת אם ניתן היתר לכך.
- עוד מוצע, כדי להקל את אכיפת החוק ואת איתורם של האחראים להתקנתו של שלט בניגוד להוראות החוק, לאסור התקנת שלט שלא צוינו בו שמו ומענו של מי שהזמין את הכנת השלט או את התקנתו.

1 ס"ה תשכ"ו, עמ' 6.

3. בסעיף 4 לחוק העיקרי –

- (1) במקום פסקה (3) יבוא:
 “(3) שני נציגים של שר הפנים שאחד מהם יהיה קצין משטרה;”
 (2) פסקה (4) – תימחק, ופסקה (5) תסומן (4).

4. בסעיף 5 לחוק העיקרי –

- (1) בפסקה (1), בסופה יבוא “או למניעת לכלוך והשלכת פסולת;”
 (2) במקום פסקה (2) יבוא:
 “(2) השלט מורה על מציאותו של מפעל, בית מלאכה או כל בית עסק אחר (להלן – עסק), והוא מותקן בחצרי העסק;”
 (3) בפסקה 3, בסופה יבוא “שמורת טבע, גן לאומי, אתר לאומי או אתר זכרון והנצחה;”
 (4) פסקה (4) – תימחק.

5. בסעיף 8 לחוק העיקרי –

- (1) בסעיף קטן (א), במקום “לבעל השלט והוא לא הסירו” יבוא “לכל בעלי השלט והם לא הסירוהו”, ובסופו יבוא “אולם רשאית הרשות להרוס או להסיר את השלט ללא מתן התראה אם לדעת הרשות הוא מסכן באופן מיידי את בטיחות הנמצאים בסביבתו או אם זהותם של בעלי השלט איננה ידועה ולא ניתן לכררה מתוכן השלט;”

דברי הסבר

(3) השלט מורה על מציאותו של אתר היסטורי, מקום קדוש או מקום מקודש;

(4) המקום המיועד להתקנת השלט הוא בית אירוח, תחנת דלק או תחנת אוטובוסים, ואין בו כדי להסיח את דעתו של הנוהג ברכב.

מוצע להרחיב מסגרת זו ולאפשר להתיר גם התקנת שלטים אשר נועדו למנוע השלכת לכלוך ופסולת בדרך כים וכן שלטים המורים על שמורת טבע, גן לאומי, אתר לאומי או אתר זכרון והנצחה. כן מוצע שההוראה בפסקה (2) לסעיף 5 תורחב ותחול על כל בית עסק ולא על מפעל על בלבד, אולם ההיתר יינתן רק אם השלט יותקן בחצרי העסק ולא בסמוך לו.

לעומת זאת, מוצע לבטל את ההוראה שבפסקה (4), שלפיה ניתן להתיר הצבת שלטים בבתי אירוח, תחנות דלק או תחנות אוטובוסים, אף אם לא היה קשר עניני בין השלטים לבין מקום התקנתם, ואף לבטל את כל ההיתרים שניתנו בעבר לפי פסקה זו.

סעיף 5 (א) סעיף 8 לחוק העיקרי קובע כי אם הותקן שלט ללא היתר או הופר תנאי שב- היתר רשאי מי ששר העבודה (כיום שר הבינוי והשיכון) הסמיכו לכך להרוס את השלט או להסירו ובלבד שתן התראה לבעל השלט והוא לא הסירו תוך המועד שנקבע בהתראה.

לפי סעיף 3 לחוק העיקרי הסמכות ליתן היתרים להתקנת שלטים בתחום רשות מקומית נתונה לאותה רשות, באישור הועדה המחוזית לתכנון ולבניה, ואילו מחוץ לתחום רשות מקומית נתונה הסמכות לועדה המחוזית הנוגעת בדבר.

לפי סעיף 4 לחוק העיקרי מפעילות הועדות המחור זיות את סמכויותיהן בנושא זה באמצעות ועדות משנה שהרכבן מפורט בסעיף.

עד לשינויים שנעשו לאחרונה במבנה משרדי הממשלה היו בועדות המשנה האמורות נציג אחד לשר הפנים ונציג אחד לשר המשטרה. עם ביטולו של משרד המשטרה והעברת שטחי פעולתו למשרד הפנים, יש לשר הפנים שני נציגים בועדות אלה.

מוצע שאחד מנציגיו של שר הפנים בועדות המשנה יהיה קצין משטרה, כדי שנוציג זה ייצג את ההיבטים המשטרתיים של נושא השילוט בדרכים.

סעיפים 4 ו-8 לחוק העיקרי קובע לאמור:

5. לא יינתן היתר אלא אם –
 (1) השלט נועד למניעת תאונות דרכים או למניעת שריפות;
 (2) השלט מורה על מציאותו של מפעל פלוני והוא מותקן בחצרי המפעל או בסמוך לו;

- (2) בסעיף קטן (ב), במקום "יחזיר בעל השלט" יבוא "יחזירו בעלי השלט", ובסופו יבוא "חוב בעלי השלט לפי סעיף קטן זה יהיה יחד ולחוד";
- (3) אחרי סעיף קטן (ג) יבוא:

"(ד) שלט שהוסר יישמר בידי הרשות ולרשות תהיה זכות עכבון בשלט כערובה לתשלום הוצאות הסילוק והשמירה; לא דרש בעל השלט את החזרתו תוך ששים יום מתום המועד שנקבע בהתראה לפי סעיף קטן (א), רשאית הרשות למכור את השלט או לנהוג בו כראות עיניה."

6. אחרי סעיף 9 לחוק העיקרי יבוא:

9א. (א) שלט שהותקן כשלא חל איסור על התקנתו ולאחר מכן נקבעה דרך קיימת כדרך בין-עירונית או נפתחה לתנועה דרך בין-עירונית חדשה, והשלט נראה לעיני מי שנוהג בה, יראו כאילו הותקן ביום השלושים לאחרי קביעת הדרך או פתיחתה כאמור.

(ב) היתה זהותו של בעל שלט כאמור בסעיף קטן (א) ידועה אך שאפשר לבררה מתוכן השלט, לא יינקטו צעדים לפי חוק זה אלא אם הודיעה לו הרשות כי הוא רשאי לבקש היתר בתוך המועד הקבוע בהודעה ושאינו פחות משלושים יום מיום מסירתה, ואם ביקש תוך המועד – לא יינקטו צעדים כאמור אלא אם הבקשה נדחתה ואלא לגבי הזמן שלאחר שלושים יום מיום שהודע לו על הדחיה.

9ב. (א) המתקין שלט בניגוד להוראות חוק זה או אינו מקיים תנאי מתנאי ההיתר, דינו – קנס 75,000 לירות וכן קנס נוסף 1,500 לירות לכל יום שבו נמשכה העבירה לאחר תום המועד שנקבע בהתראה לפי סעיף 8(א) או לאחר הרשעתו, ורשאי בית המשפט לצוות עליו להסיר את השלט.

(ב) המפריע לאדם שהוענקה לו סמכות לפי חוק זה להשתמש בסמכותו, דינו – קנס 35,000 לירות.

ד ב ר י ה ס פ ר

א. כאשר בשעת התקנת השלט לא היתה קיימת כל דרך בקרבתו, אך מאוחר יותר נפתחה לתנועה דרך בין-עירונית סמוך לשלט;

ב. כאשר השלט הותקן סמוך לדרך עירונית ומאוחר יותר הסכה הדרך לדרך בין-עירונית.

מוצע לקבוע הליכים להגשת בקשה להיתר לשלטים מסוג זה ולהחלת הוראות החוק על מי שלא הגיש בקשה כאמור או שבקשתו נדחתה.

ל ס ע י ף 9 ב: הסנקציה היחידה הקבועה בחוק העיקרי קרי כלפי מתקין שלט ללא היתר או תוך הפרת תנאי מתנאי ההיתר היא הריסת השלט או הסרתו, וכן הסמכות לגבות מבעל השלט את הוצאות הסילוק אם בעל השלט אינו מסיר את השלט בעצמו לאחר קבלת התראה. סנקציה זו אין בה כדי להרתיע מהפרת הוראות החוק, שהרי הסיכון היחיד שנוטל על עצמו אדם בהציבו שלט שלא כדין הוא שייאלץ להסירו תוך זמן קצר, מה גם שתכנם של שלטים רבים מצביע על כך כי מלכתחילה

מוצע כי לא יהיה צורך במתן התראה מוקדמת זו במקרים שבהם השלט מסכן באופן מיידי את בטיחות הנמצאים בסביבתו וכן במקרים שבהם והותם של בעלי השלט איננה ברורה ולא ניתן לבררה מתוכן השלט.

(ב) שלטים רבים שהוסרו על פי הסמכות בסעיף 8 לחוק העיקרי אין להם דורש והם נערמים במחסני הרשות המוסמכת להסירם (מע"צ), בלי שיהיה לה סמכות לעשות בהם דבר. מוצע לפיכך לקבוע כי אם בעל השלט לא ידרוש את החזרת השלט תוך ששים יום מתום המועד שנקבע לו להסרת השלט בהתראה לפי סעיף 8(א) לחוק, תהיה הרשות רשאית למכרו או להשחמש בו באופן אחר כרצונה. כן מוצע שלרשות תהיה זכות עכבון בשלט כערובה לתשלום הוצאות הסרתו ושמירתו.

ל ס ע י ף 9 א: יש ומציאותו של שלט במקום סעיף 6 מסויים הופכת להיות אסורה למרות שבעת התקנת השלט לא חל איסור על ההתקנה. מצב דברים זה מתקיים בשני מקרים:

האחראים לעבירה 19. נעברה עבירה לפי חוק זה, ניתן להאשים בה את כל אחד מבעלי השלט, ואם היה תאגיד – ניתן להאשים בעבירה גם כל אדם אשר בשעת ביצוע העבירה היה בתאגיד מנהל פעיל, שותף – למעט שותף מוגבל – או עובד האחראי להתקנת השלט או שהיה בעל שליטה בתאגיד, ולענין זה, שליטה – כמשמעותה לפי סעיף 2 לחוק מס שבח מקרקעין, תשכ"ג – 1963²; אולם תהא זו הגנה טובה לנאשם אם הוכיח שהוא נקט בכל האמצעים הסבירים למנוע את ביצוע העבירה ואת המשכתה.

7. בסעיף 15 לחוק העיקרי, בסופו יבוא "לרבות תקנות הקובעות תקנים לגבי גדלם, עיצובם וצורתם של שלטים ואופן התקנתם". מיקון סעיף 15
8. היתרים שניתנו לפי סעיף 5(ד) לחוק העיקרי לפני פרסום חוק זה ברשומות – בטלים. ביטול היתרים
9. (א) שלט שהותקן כדין לפני יום פרסומו של חוק זה, יראו כאילו הותקן בתום ששה חדשים מיום הפרסום או, אם נתבקש היתר להתקנתו תוך שלושה חדשים מיום הפרסום והבקשה נדחתה, בתום שלושה חדשים מיום הדחייה, הכל לפי המועד המאוחר. הוראות סעיף 8(ד) לחוק העיקרי יחולו אף לגבי שלט שהוסר לפני תחילתו של חוק זה.

דברי הסבר

טעיה 9 בעקבות החמרת ההגבלה על הצבת שלטים לפי התיקון המוצע לסעיף 2 לחוק העיקרי, ייווצר מצב ששלטים אשר הוצבו במרחק העולה על 100 מטרים מציר הדרך יהיו אף הם טעונים היתר.

מוצע לכן לקבוע הוראת מעבר, שלפיה יחולו הוראות החוק המוצע על שלטים אלה רק בתום ששה חדשים מיום פרסומו ברשומות, ואם הוגשה בקשה לקבלת היתר לשלט והיא נדחתה – בתום שלושה חדשים מיום דחיית הבקשה, לפי המועד המאוחר יותר.

מועדים אלה יאפשרו לבעלי השלטים הללו להשיג להם היתר או להסירם בטרם ייחשבו לעבריינים על פי החוק.

הם מיועדים להיות מוצבים תקופה קצרה בלבד ועד אשר מתקבלת ההתראה להסירם כבר השיגו בעלי השלטים את מטרותם.

מוצע לכן לקבוע קנסות שיוטלו על מציבי שלטים שלא כדין וכן לקבוע קנס על הפרעה לאדם מלהשתמש בסמכות שהוענקה לו לפי החוק.

טעיה 7 גודל השלט, צורתו, עיצובו ואופן הצבתו קובעים את מידת הסכנה שבו לבטיחות החנועה ובאיוז מידה הוא פוגע בנוף.

לפיכך, מוצע שהשרים הממונים על ביצוע החוק (שר הבינוי והשיכון ושר הפנים), הרשאים על פי סעיף 15 לחוק העיקרי להתקין תקנות לביצועו, יוסמכו גם לקבוע בתקנות תקנים בנושאים אלה.

² ס"ח תשכ"ג, עמ' 156.

חוק בתי דין דתיים (מניעת הפרעה) (תיקון), תשל"ח-1978

החלפת סעיף 2

1. בחוק בתי דין דתיים (מניעת הפרעה), תשכ"ה-1965¹, במקום סעיף 2 יבוא:

2. (א) אדם העושה אחד המעשים שלהלן בעת דיוני בית הדין, באולם בית הדין, בלשכתו של דיין או קאדי או סמוך למקום הדין, רשאי בית הדין לצוות על הרחקתו, ורשאי הוא, לאחר שהתרה באדם להימנע מהפ"רעה והוא לא שעה להתראה, להענישו על אהר בקנס או במאסר עד שלושה חדשים:

(1) מתנהג בדרך של אלימות או איומים או בדרך פרועה או מבישה;

(2) מקים רעש כדי להביע הסכמה או אי הסכמה לפעולה משפטית או להחלטה של בית דין;

דברי הסבר

מאתיים לירות, ואם חזר והפריע - בקנס שלא יעלה על ארבע מאות לירות.

(ב) אין בהטלת קנס על אדם לפי סעיף קטן (א) כדי למנוע העמדתו לדין פלילי בשל המעשה שעליו נקנס, אולם לא יועמד אדם לדין כאמור אלא בהס"כמת פרקליט המבחן.

(ג) הודעה בכתב על קנס שהוטל לפי סעיף קטן (א) תינתן מיד לנשיא בית המשפט העליון, ורשאי הנשיא לבטל את הצו או לשנותו לקולא.

ואלה השינויים המוצעים:

א. סמכות בית הדין מושוית לסמכות הענישה של בית המשפט להטיל על אדם מאסר או קנס, שניתן להפ"עילה על אחר הן כעונש על ההפרעה והן כדי למנוע הישנותה.

ב. ההתנהגות האמורה מסורטת ביתר הרחבה הן מבחינת התחום והן מבחינת האופי. בצדו של הכלל הרחב של איסור הפרעה לדיוני בית הדין בכל דרך שהיא, פורטו גם סוגי התנהגות (התנהגות אלימה או פרו"עה, הקמת רעש, איום) שיהיו אסורים כשלעצמם, ללא צורך בהוכחה שהיתה בהם הפרעה לדיוני בית הדין.

ג. הסמכות הענישה של בית הדין, כמוה כסמכות הענישה של בית המשפט, תהיה כפופה לסמכות נשיא בית המשפט העליון, או שופט אחר של בית המשפט העליון שהנשיא קבע לכך, לבטל את העונש כליל או לשנותו לקולא. על ידי זה תיווצר מדיניות ענישה אחידה כלפי מפריעים בכל המערכות המשפטיות במדינה, כבית הדין כבית המשפט.

ביום כ"ב באדר א' תשל"ח (1 במרס 1978) נתקבל בכנסת חוק בתי המשפט (תיקון מס' 9), תשל"ח-1978, שמתרתו לאפשר הליך מהיר ויעיל שיהיה בכוחו להרתיע מפני כל סוג של הפרעה לדיוני בית המשפט (ה"ח 1051, תשל"ג, עמ' 227; ס"ח 887, תשל"ח, עמ' 93). כשהובא אותו חוק לקריאה שניה בכנסת אמר יו"ר ועדת החוקה חוק ומשפט כי -

"הועדה נתנה דעתה על הצורך לתקן באופן מקביל גם את חוק בתי הדין הדתיים (מניעת הפרעה), תשכ"ה-1965.

התופעה של הפרעות בבתי הדין, בהם נדונים ענינים רגישים של מעמד אישי, קשה והמורה אף יותר מאשר בבתי המשפט הרגילים. נציגי הממשלה הודיעו בעת הדיון בוועדה שלכנסת תוגש בעתיד הקרוב הצעת תיקון לחוק הקיים שתעמיד לרשות שופטי בתי הדין הדתיים אמצעים יעילים להתגבר על הבעיה. אין לי אלא לקוות שהצעה זו אכן תוגש בדחיפות."

ההצעה המוגשת באה לתת בידי בית הדין הדתי אותו מכשיר מהיר ויעיל להתמודד עם כל סוגי ההפרעות שחוק בתי המשפט (תיקון מס' 9), תשל"ח-1978, נתן בידי בית המשפט.

סעיף 2 לחוק בתי דין דתיים (מניעת הפרעה), תשכ"ה-1965, קובע לאמור:

2. (א) המפריע לדיוני בית דין לעיני בית הדין או סמוך למקום הדין, רשאי בית הדין לצוות על הר"חקתו או לכפותו להתנהג כראוי בקנס שלא יעלה על

¹ ס"ח תשכ"ה, עמ' 115.

(3) מאיים על פקיד בית הדין או מפריע לו בצורה אחרת למלא תפקידו;
(4) מפריע בדרך אחרת לדיוני בית הדין.

(ב) על עונש שהוטל לפי סעיף קטן (א) יתן בית הדין מיד הודעה בכתב לנשיא בית המשפט העליון; הנשיא, או שופט אחר של בית המשפט העליון שהנשיא קבע לכך, רשאי, לאחר שזימן את הנידון אם ביקש זאת, לבטל את העונש או לשנותו לקולה.

(ג) סעיף זה לא יחול על מי שנתון באותו ענין לשיפוט משמעתו על פי חוק לשכת עורכי הדין, תשכ"א-1961², והוא נמצא כאולם בית הדין לרגל תפקידו.

² ס"ח תשכ"א, עמ' 187.

מתפרסמת בזה הצעת חוק של חברת הכנסת:

חוק שירות לאומי (תיקון), תשל"ח-1978

1. במקום סעיף 19 לחוק שירות לאומי, תשי"ג-1953, יבוא:
"השר יתקין תקנות לביצוע חוק זה לא מאוחר מיום א' בטבת תשל"ט (31 בדצמבר 1978)."
תקנות

דברי הסבר

לביצוע חוק השירות הלאומי תוך המישה חדשים בקיר רוב, כך יופעל השירות הלאומי, שנהקק ולא הוגשם, הלכה למעשה.

זוה נוסחו של סעיף 19 כיום:

"19. השר רשאי להתקין תקנות בכל ענין הנוגע לביצוע חוק זה."

חוק שירות לאומי שנתקבל בכנסת לפני כמה חזית יובל שנים טרם הופעל הלכה למעשה עד עצם היום הזה. מפאת חוסר כוח-אדם בצה"ל, כדי לאפשר לבנות שבגלל אמונתן הדתית אינן יכולות לשרת בצה"ל ככל בת אחרת בישראל אך מסוגלות לשרת שירות לאומי, וכדי לעקור את נגע ההשתמטות של בנות מכל צורה של שירות לאומי, מוצע בזה לחייב את השר להתקין תקנות

חברת הכנסת חייקה גרוסמן

¹ ס"ח תשי"ג, עמ' 163.